

Ovdje i sada

Dudenov rječnik sinonima za ovdje i sada navodi pojmove srodnoga značenja kao što su Zemlja, zemaljski krug, zemaljski život i svijet, dakle, pojmove za ovu stranu. Živimo ovdje u prostoru i sada u vremenu. To je ovdje. Jer, ovdje jest na ovom mjestu – a ne tamo, sada jest u ovom trenutku – a ne jučer ili sutra.

Na prvi pogled izgleda sve jasno. Ali kako bismo onda trebali shvatiti zahtjev „živi ovdje i sada“? Gdje bi inače sada mogli

biti nego ovdje?

Međutim, kako stvari stoje s prisutnošću naših misli?

Kreću li se i one u sadašnjosti? Jesmo li samo tjelesno naznačeni, ili živimo i duhom naznačeni?

Upozorenje o važnosti budnog opažanja svakoga trenutka, uvijek iznova nalazimo u različitim kulturama – pa tako i u priči o budističkom redovniku, koji bježi pred tigrom.

Potjeran do ponora, vrsto se uhvati za grmičicu i nato se pokušava spustiti niz kosinu. Ali odjednom vidje, da ne samo iznad njega, nego i ispod njega čeka gladan tigar, s razjapljenim jeljovima. U toj bezizlaznoj situaciji – u kojoj se još i tomu grmičicu, za koji se držao, pokušava pojavljivati korijenje – ugleda pokraj sebe prekrasnu zrelu jagodu. Ubere ju i uzbuđeno se počasti.

Ta jedva razumljiva reakcija toga vrstjaka može nam pokazati nešto o značenju trenutka “ovdje i sada”. Promatran sam za sebe, taj trenutak izgleda bezopasan.

Prije njega smo uhvaćeni sjećanjima iz naše prošlosti (ovdje: bijeg od tigra) i našim strahom od budućnosti (ovdje: tigar koji vreba).

Naprotiv, sadašnji se trenutak može prije svega doživjeti kao neutralan. Često i osobe s takozvanim iskustvima bliske smrti govore da su se u tim situacijama osjećali iznenađujuće mirno. U takvim trenucima oni su se neizbježno usredotočili – na sada i ovdje. Prošlost i budućnost privremeno su izgledale beznačajnima.

I mi se možemo približiti ovdje i sada u posve uobičajenim situacijama. Naime, tada, kada živimo u skladu duha i tijela, duše. To je slučaj kada npr. pri jelu mislimo na jelo, tokom rada na rad, a prilikom slušanja – na slušanje.

Ali koliko često pri našim aktivnostima naše misli ne borave tu, nego kruže u prošlosti ili “vrte filmove” za budućnost ispunjene željama, slikama i ponavljanjem? Tek kada dnevni tok naših misli s lakoćom prati red, uzrok naše patnje i našega straha od budućnosti se može ukloniti.

Onda se može dogoditi da se i mi prisutno ponašamo pri neočekivanim susretima u svakodnevnom životu. Možda pritom doživimo ono što je i redovnik u našoj kratkoj priči iskusio s jagodom i što majstor Eckhart ističe kao bitno:

„Najvažniji je trenutak uvijek sadašnjost, najznačajniji je uvijek onaj koji upravo stoji pokraj tebe, najvažniji je i uvijek ljubav.“

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/ovdje-i-sada>